

> הבלוג של shahf11

31 ביולי 2008, 20:2

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

גברת צימר מכינה ארוחת בוקר.

פורסם ב22 ביולי 2008, 22:48 בכללי

לפני מספר שנים. כאשר מר וגברת צימר הגשימו את חלומם ובנו את בקתות העץ היפות שלהם. עם מצעי כותנה רכים פלאס ג'קוזה פלאס נוף לכנרת פלאס ארוחת בוקר מפנקת. החלו להגיע ההזמנות מחובבי צריפי עץ (המתקראים בעברית "צימרים"). וארוחות בוקר עשירות ומפנקות. "כמובן" אמרה גברת צימר במתק שפתיים. ארוחת הבוקר הכפרית שלנו תוגש לכם בדיוק בשעה היעודה.

בחמש בלילה (שכן, הגברת צימר ידועה בחיבתה הגדולה לחלומות ארוכים וממושכים. ולעולם אינה מתעוררת סתם כך באמצע הלילה) טלטל אותה מר צימר קלות. ואחר כך קשות ולבסוף פשוט הפך אותה עם המיטה.

"עורי גברת צימר" - אמר בקול עליז ושמח (שכן הוא בניגוד לגברת צימר חושב שהשעה חמש היא בוקר). וקומי לעבודת הבורא.

גברת צימר טרוטת עיניים ופרועת שיער. פוסעת בזיגזוג עדין לממלכה שלה - המטבח. (טוב זו לא בדיוק ממלכה. אבל כך תמיד קוראים השפים הגדולים למטבח בו הם מבשלים). מר צימר מציע מקלחת בוקר מרעננת. וכשהוא שומע נשימות שלוות ושתיקה רועמת. הוא פשוט גורר את גברת צימר למקור המים הקרוב (להלן מקלחת). ומשפריץ עליה סילוני מים קרים. בתקווה שהנ"ל תתעורר סוף סוף. על מנת להכין את ארוחת הבוקר העשירה והכפרית.

עשרים דקות אחר כך. יושבים מר וגברת צימר מול ערימת פרודוקטים ענקית. ומתחילים בהכנות.

כל מי שמכיר את הגברת צימר יודע שתמיד נדמה לה שלא יהיה מספיק מזון. ולכן, כאשר כבר נערכות ארוחות רבות משתתפים על ידיה, הם נאלצים לפטם את עצמם בשלל המנות. וגם כאשר אורחיה נאנחים בתוגה ומתחננים על נפשם, מבקשת מהם הגברת צימר בחן: "רק לטעום מן הסלט המיוחד שקצצתי זה עתה. רק לחוש על שפתיכם את חזה העוף הממולא בפירות יבשים. רק..."

ולכן, במשך כארבע שעות מצאה את עצמה הגברת צימר מכינה ארוחת בוקר יצירתית במיוחד: סלמון מעושן מולא בגבינת שמנת ונקשר בעירית. גבינות מגוונות נחתכו והונחו כלאחר כבוד זה ליד זה. סלט נקצץ. ועוד אחד לידו. לחמניות נאפו. בצקים רודדו, מיץ נסחט. ולבסוף אומלט בעשבי תיבול עם פטריות. כל אלו נערמו כמו עוגת חתן כלה בסלסלת קש כפרית. ומר צימר בליווי שני גברתנים שריריים. הוריד את הכבודה לאורחים.

כעבור שלוש שעות נראה המחזה הבא: בלב הדשא. ספק יושב ספק שוכב אורח א. כרסו בין שיניו. על הדשא שרועה רעייתו. בפיה תחובה תאנה עסיסית.

"מה עשית לנו?" הם גונחים. "אנחנו לא יכולים לזוז מרוב אוכל". גברת צימר מפנה את הכלים כאחרונת המלצריות. אורח א. מסמן לה באצבעו להתקרב. וכשהיא מתקרבת הוא לוחש: "מחר בבוקר רק סלט וביצה בבקשה". רעייתו חורטת בציפורניה האדומות על העץ הסמוך מילה אחת. "ללא". (כלומר ללא ארוחת בוקר???) ומאבדת את הכרתה על הערסל.

גברת צימר, ההמומה מגיעה לממלכתה (להלן המטבח). ומצפה למצא את מר צימר העליז בדרך כלל. שורק להנאתו תוך כדי פינוי הכלים ובני הכלים (כלומר הכלים הקטנטנים נים נים) למדיח. ובמקום זה היא צופה במוטציה של השף מהתוכנית "המטבח". נרגן ועצבני.

"מה קרה?" נדהמת גברת צימר. מר צימר מצביע על השעון המורה שהשעה חצות היום. "שבע שעות!!!! שבע שעות!!!" זועם מר צימר "להכין ארוחת בוקר כפרית".

בישיבת ההנהלה והדירקטוריון. המתקיימת סביב השולחן הנקי סופסוף. נופלת החלטה גורפת. לא עוד מלחמה עקובה מדם בחזית. לא עוד זיעה נוטפת מים. ולא עוד הכנת ארוחת בוקר ממלכתית לבאי הצריפים.

סוף דבר? מלאכת הרכבת ארוחות הבוקר. עוברת ידיים זרות. בכל פעם קם מישהו אחר נמרץ וחרוץ. ולוקח על עצמו את מלאכת ההכנה. רוכש במיטב כספו כלי קרמיקה מעודנים. מכניס לסלסלה את מיטב הפינוקים. ואיכשהו אותו מישהו גם נשבר לאחר תקופה שאינה עולה על שנה. ומישהו אחר מתחיל את השלשלת. מישהו אחר שאינו גברת צימר. מישהו בעל חזון ושאר רוח.

וכאשר מתקשרים להזמין צימר פלאס ג'קוזי פלאס מצעי כותנה משובחים פלאס נוף פלאס ארוחת בוקר. יכולה הגברת צימר שוב להציע במתק שפתיים. "יש לנו ארוחה כפרית מדהימה בשבילכם. שווה לכם". מה איכפת לה? היא קמה בשביל זה בחמש בלילה???

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)